

Варшава. — Згідно з повідомленням агентства Юнайтед Прес Інтернешнал, тут закінчилися 18 квітня дводенні наради комуністичних лідерів держав-членів Варшавського пакту. В заключному комюнікаті, що його підписали лідери СРСР, Польщі, Чехо-Словаччини, Східної Німеччини, Угорщини, Румунії і Болгарії, наголошувалася на закінченні повення заходів актувати переговори в рамках Європейської конференції для справ безпеки і співбачності, а також в сферах обмеження збройних Варшавського пакту і НАТО в Європі.

Адвокат Роман Костюк — новий президент Філії УНО, Торонто-місто

В неділю, 17 лютого 1974 року відбулися Загальні Збори Українського Національного Об'єднання, Філії Торонто-місто, на яких новим президентом був обраний адвокат Роман Костюк. Народився він у Торонті 1 січня 1932 р., закінчив Паркдейл коледж і градувався в Ст. Майкел Коледжі в Торонто-ському Університеті, де здобув ступінь „Вечелор оф Арте”. Весною 1960 р. Р. Костюк закінчив правничу школу Осгуд Гол і відтоді провадить адвокатську канцелярію в Торонті.

Адвокат Р. Костюк одружився з Іриною Снігурою, є батьком двох дітей — Рома-

на мол., 10 літ, і Марії Анни, 13 літ. Панство Костюки були дуже активними членами молодечої організації МУНО в часі своїх студій і зустрілися в Українському Студентському Клубі в Торонто-ському Університеті. Родина Костюків працювала також на різних ділянках українського громадського життя, допомагала у підготовці молодіжних програм, як також служила порадами для старших людей. Адвокат Роман Костюк бере участь в праці для канадської спільноти й тепер є у Раді Канадського Товариства для шпитальних фармацевтів.

Подар М. М.

КОНЦЕРТ ГАННИ КОЛЕСНИК...

(Закінчення з стор. 1-ої)

вань у виконанні „звичайної” пісні. Хай високопарні критики вам скажуть, що Ганна Колесник вибрала репертуар дещо базованим на тематичній постальті або національних сантиментів. Не вірте їм. Ганна Колесник нічого не вибрала, бо це наша пісня вибрала її, вклала в її душу всю свою силу народної творчості і краплину українських композицій, і послала її на сцену. Ганна Михайлівна — не мішечковий, а екран української пісні. Лише люди, які, нервово шукаючи „за виходом” у широкий світ, почали клянцятися чужим богам, цього не бачать. Українська пісня перестала бути для

нею, сказати б, порівняння на місці. Аж у кресі музики обох арій навіть не може бути і мови про те, котра крапця, бо арія Насті — неперевірена. Не обесцільно „Трубадура” Верді, але, даруйте, арія Варвари із „Богдана Хмельницького” слухається краще від пісні Азучени. Справа не у „національному сантименті”, а просто у композиції.

Хочеться поставити тезу, що коли б Україна була незалежною останніх сотню років, її опери співаби б на світових сценах, як і співаби „Свєтлія Огоніа” чи „Пішову даму”. Ганна Колесник хоче своїм виконанням та добрим репертуаром цю тезу довести. Допомогти їй у цьому, чи критикувати з-під плеча „дослідуючи”?

Прибула Ганна Михайлівна у Міннесоту вщерт утомлена, і це не тільки із-за форсованого турне, але й, як перекликаються із нами деякі канадці, після поїзду і концертування в Канаді, які б швидше пригладували подорож по Казах-стані, а ніж по „канадській Україні”. Про це варто б наші преси згодом поговорити.

До того всього обоє Колесників не минула азіатська грипа. Доводилося підтягати їм струни антибіотиками, зокрема у Володимира Андрійовича. Боялися ми, що у нас повториться із Ганною Михайлівною те, що вже було у Філадельфії, але ми всі патріотично рішили, що співає або не співає, а ми її посадимо на сцені і будемо на неї дивитися. А вона ж гарна, як наш степ весною. Мені видається, що коли б хтось хотів собі уявити, як виглядала донька або дружина Лубенського чи Переяславського козацького полковника, хай дивиться на Ганну.

Не вірте, що артисти хворіють. Для них — це видумка медицини. Вистачило для Ганни Колесник набити залю із святковою й ентузіастичною громою, звук роялю під руками її небожа Володимира Ратушного, те-

плій і захоплюючий погляд її чоловіка, який чомусь завжди тримається у тіні, і кашель із антибіотиками забувся.

Шов концерт. Артистка із слухачами обернулася в один судильний тон. Це просто аж дивно, як природа обдарувала цю співачку мистецтвом послання себе із слухачем, бо контакт між нею і слухачами такий міцний, що він перетворюється у напружені струни, стає резонатором, ви переживаєте глибоко кожний тон, кожне слово, ваше хвилювання росте понад сподівання. Це вже справа не лише голосу, техніки співу чи навіть самої композиції, а якийсь глибший зміст, який єднає вас із артисткою. Це особливо відчувалося у деяких піснях, а в тому в ор-реміх ариях у першій частині та таких, як, наприклад, „Жита, жита” Олеся і Гнатичина, „Кисве мій” Шамо-гощо.

Вам скажуть деякі критики, які ще самі не створили жадної пісні, що широко прийнялася б, що треба розцінювати кожну ноту, кожний віддих, застосовувати логіку і таке інше. Не слухайте їх. Слухайте пісню, дайте себе вести Ганною Колесник у світ краси нашої творчості, що робить нас резонатором. Якщо ви справді відчуваете у виконанні Ганни Колесник як, за словами Шевченка, плыве Дніпро, якщо проспіває слова „Кисве мій”, які Ганна Михайлівна передає неперевірено, впадуть вам у серце так глибоко, що ви відродитеся і відчуваете, що зні справді ваш — ви іспит слухача перейшли. Хоч раз трохи логіку забудете. Дихайте свані - зіллям.

Оповідають, що Ганну Колесник треба б готувати на „великі сцени”, дати її у міжнародні опери. Дозвольте висловитися, що це буде це одне, чергове наше граєдісю. І соромом. Чи такі сподівання у нас тому, що ми не хочемо або не спроможні дати її і таким, як вона, достатньої опори у нашій українській громаді по широкому світі? Скільки ми вже віддали наших талантів на ці „міжнародні” ринки, і яка із цього користь?

Ні, ми можемо іноді позичити Ганну Колесник на інші сцени, але її повністю затримати собі. Будучи спавкою високої якості і неперевершеного художнього рівня, вона могла б виступати по чужинних сценах, але вона мусить залишитися княгинею нашої сцени. Для цього треба її і таким, як вона, створити достатні умови. І до цієї теми треба повернутися не так у „концертному репортажі”, як у громадській тематичі.

Д-р А. Якубович очолив Відділ УЛТПА в Огайо

Загальні Збори Українського Лікарського Товариства, Відділ Огайо, що відбулися 31 березня 1974 р. провели в практику гасло „ли-цем до молоді” і передали естафету провду Товариства у руки молодих лікарів. Головою Відділу обрано д-ра Александра Якубовича, а членами Управи д-ри: Родіон Палажій, Міра Сагай-дак, Дарія Дубас і Андрій Качала. У зв'язуванні дотеперішного Голови Відділу д-ра М. Дейчаківського було підкреслено: організаційне поширення й зміцнення Відділу, що зріс до 63 членів, візрівує працю скарбника д-ра Палажія в наладуванні фінансових справ, участь Відділу в конструктивних акціях в рамках Українських Злучених Організацій УКА чи СКВУ. Увагу теж уділено студентській організації в Клівленді та уділено фінансову допомогу науковим організаціям (Гарвард, Українське Історичне Товариство та іншим).

Гостями на Загальних Зборах були 2-новоприйняті до медичних шкіл студенти: Богдан Піхурко й Ігор Цегельський.

З нагоди Зборів Відділ видав Голова Головної Управи УЛТПА д-р Юрій Кушнір, який поінформував присутніх про найважливіші акції, які проводить Головна Управа: видавничу діяльність (Альманах і „Лікарський Вісник”); Навчовий З'їзд у Вашингтоні й його акредитацію Американсько-го Медичного Асоціацією;

Замість квітня на сцені могоду бл. п. МАРІЇ ЗВІНЮК

Найдовожі Мамі Остання і Вічна, сльзались 10.00 доларів на „Церква в Поттеб”.

Ех. Мамі ФІЛІО

ПЕРШИЙ РАЗ Голливуд — Hollywood та околиці

В днях 26, 27, 28-го квітня 1974 року УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК влаштує

ВИСТАВКУ ЕМАЛІЙ

К. ШОНК-РУСИЧА

з НЬО ЙОРКУ

БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ ТАКІ ТВОРИ:

- Княжна емаль
- Живописна емаль
- Конструкція в емалі
- Ікона в емалі
- Репродукція із старинної української емалі

Для молоді кожного дня, о год. 2-й по пол. буде продемонстрований процес емалі. Виставку відкриє мгр. ВЕСЕЛІЙ. Виставкою займаються П-во ЧАПЕКОВСЬКІ

Виставка відбудеться

в залі 4315 Melrose Ave., Hollywood, Calif.

Відкриття — 26 квітня, год. 7-ма вечора 27-го квітня від 10 р. до 9 веч., в НЕДІЛЮ, 28-го квітня від 12-9 веч.

ЗАПРОШУЄМО ВСЕЧЕНИХ ОЦІВ, ГРОМАДСЬКИХ ДІЯЧІВ, МИСТЦІВ, ВЕЛМИШАНОВНЕ ГРОМАДСТВО ТА МОЛОДЬ.

При гутірі: кава, солодке, коктейль.

Гостям рад!

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

Субота, 27-го квітня 1974 року. Год. 7:30 вечора

НАТАЛКА ХУДА-ГУСЯК (МЕЦЦО-СОПРАНО)

При фортепіані ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ

В програмі пісні та арії західно-європейських та українських композиторів.

Український Інститут Америки, Інк. 2 East 79th Street, New York, N.Y.

Вступ за програмками.

Увага! ЛІЦІАРІ Увага! ОРДЕНА ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА! ПОВІДОМЛЕННЯ

Подаємо до загального відома, а зокрема Лицарям Ордена Залізного Хреста наступне:

1) З прибутку, одержаного з розпродажу альманаха п. н. „У 50-річчя Зимового Походу Армії УНР” Ордена Рода Ордена Залізного Хреста Армії УНР приділяла і виплатила ніже наведені суми, як дані на ось-які загально-національні цілі:

На УНРаду на руки ВДостойного Пана Президента УНРеспубліки в екзилі Миколи Липицького 200.00 доларів; на Церкву-Пам'ятник в Ванд Вруку; „Церкву в Поттеб” на руки Влажен. Верховного Архипієскопа Кір Йосифа Сліпого, Церкву св. Симона в Парижі, НТШ в Сарсель, Дар Українському Воєнному Інваліді, НТШ в Нью Йорку, Вібілотеку ім. Симона Петлюри в Парижі та Музей при Церкві-Пам'ятнику в Ванд Вруку, — на всі ці 8 установ по 100.00 доларів, — всього разом 3,000.00 доларів.

2) Ордена Рода Ордена Залізного Хреста поставила досі пам'ятники на могилках пок. Лицарів Залізного Хреста: ген.-полк. О. Загородського і хор. Т. Гринченка, а пам'ятник на могилі підполк. Гр. Масліця є на вики-ченні.

За Ордена Роду Ордена Залізного Хреста Армії УНР

Майор Василь Біловуш

Майор Іван Вішник

голова

секретар-скарбник

Замість квітня на могилу

сл. п. д-ра Богдана Олесницького

на потреби спортивного виховання української молоді при УОТ „Чорноморська Січ” сльзались:

25.00 дол. — Іван Я. Хамуляк;
по 10.00 дол. — Микола Стебельський, Омелан Твардовський, Омелан Оуховський, Петро Семетом, Іван Оршик, Осип Снігд, Василь Василь;
по 5.00 дол. — Дмитро Кулик, Василь Малиш, Олександр Налора, Євген Чижович, Євген Поройма, Володимир Кляшдак, Степан Яніс.
Разом 130.00 доларів

ПОДЯКА

З волі Всевшнього, дня 6-го березня 1974 року, нещадно відійшов від нас у Вічність наш Дорогий МУЖ, СИН, БАТЬКО І БРАТ

бл. п. СЕРГІЙ СУЦІК

уроджений дня 1-го жовтня 1925 року в м. Матієві на Волині.

Цією дорогою хочемо сльзати нашу сердечку подяку отцю протопресвітеру Ф. Білєцькому, о. мятратом І. Кресткові, хором „Воли” під диригентурою о. С. Понизка, Інк. Ю. Куропасею за виголошення гарного слова про По-дійного в квітні і Інк. Ю. Артопенковій під час поминального обіду.

Щира подяка Дружам за несеппи домовини. Сердечна подяка пані Орсіє Яримович, панству Галині і Сергієві Клімко, панам О. Мельник і І. Жереміа. Похороному заведенню Музика і Син.

Висно з глибини душі дякуємо Рідним і Знайомим за висно співчуття та молитви. І всім Тем, які зблизька і далеко прийшли, щоб помертати і відправити По-дійного на місце Вічного Співноку.

Нехай Всевшній Господь стократно Вас усіх винаго-родить.

Дружина — ГАЛІНА

Діти — АНДРІЙ І ОЛІА

Мамі — СОФІЯ СУЦІК

Сестра — ОЛЕКСАНДРА ЛАВА

з мужем МІХАЙЛОМ-І. дітями

Старшо-пластунські Курені „ПОБРАТИМИ” та „ТІЩО, ГРЕБЛІ РВУТЬ” влаштовують ЗАБАВУ — „ВОДОГРАЙ”

яка відбудеться дня 27-го квітня 1974 року, о год. 9-й веч. у великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 142 2nd Avenue, New York, N.Y. Грає оркестра „ДОМНО”.

Вступ 4.00 дол. ЗАПРОШУЄМО ВСІХ.

Увага! НОВИЙ СПЕЦІАЛІЗАЦІЙНИЙ ПЛАСТОВИЙ ТАБІР Увага! Пластовий Загін „Червона Калина”

вляштує

ПЕРШИЙ СПОРТОВО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР УПЮ-ів (С.В.Т.)

ДЛЯ ТІЛОВИХОВНИКІВ І ЗМАТОВИХ СУДІВ на оселі „Вовча Тропа” в днях 3-17 серпня 1974 року

В програмі:

РУХАНКА

ГРІ

1. Біг — короткі, середні, довгі, наспростець
2. Стрибки — в гору, в довжину
3. Мет — дискон, булавою
4. Стусан — кулею

1. Копаний м'яч
2. Сіткіна (відбивання)
3. Копівка
4. Стук-пук

СПІЛІББА ■ ВІДНАКА ФІЗИЧНОЇ ВПРАВНОСТІ ■ ЛУЧИНЦТВО

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ ОБМЕЖЕНА

По дальшій інформації звертатися до Коміонів у Станіях або до

ст. пл. Лева Чирковського, ЧК ст. пл. Ореста Кебала, ЧК

Lev Chirkovsky Crest Kebalo

7 Madison Ave., Maplewood, N.J. 07040 145-20 84th Ave., Jamaica, N.Y. 11435

В безмежному смутку ділимося болотою вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що вночі з 12-го на 13-го квітня 1974 року відійшла від нас у Вічність, на Рідних Землях, наша Найдорожча МАМА І БАБУНІА

бл. п.

МИХАЙЛИНА ЯВОРСЬКА

на 88-му році трудовитового життя.

Горем прибіті:

сини: ІОСИФ з дружиною ЮЛІЄЮ ЯРОСЛАВ з дружиною ОСИПОЮ
внуки: ЯРОСЛАВА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
ЮРІН з дружиною МАРИНОЮ
ВОЛОДИМИРА, ОЛЕКСАНДЕР

та ближча і дальша Родина в Україні

